

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: เครื่องในการพัฒนาสังคมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

นalongศรี พิมลสมพงษ์. (2546). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณัฐณีย์ ทวีผล. 2546. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนป่าเมือง: กรณีศึกษาบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่อ่อน จังหวัดเชียงใหม่ . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .

นิรันด์ บุญเนตร. 2547. ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บ้านแม่กำปอง จังหวัดเชียงใหม่.

การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนานัน. 2542. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ใบชา วงศ์ตุ้ย. 2546. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบบ้านพักชุมชน: กรณีศึกษาบ้านแม่กำปอง กิ่งอำเภอแม่อ่อน จังหวัดเชียงใหม่.

การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .

พรเมินทร์ พวงมาลा. 2545. รายงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์ โครงการ รูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืน บ้านแม่กำปอง หมู่ที่ 3 ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่อ่อน จังหวัดเชียงใหม่ . สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานภาค (สกว.ภาค).

ภานิตา ชัยปัญญา. (2541). ความพึงพอใจของเกย์ต่อกิจกรรมไวนิสาวนผสมภัยใต้โครงการปรับโภคสร้างและระบบการผลิตการเกย์ต่อของจังหวัดเชียงราย . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบที่ปรับเปลี่ยน การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .

กราเดช พยัมวิเชียร. (2544). “บ้านพักชุมชน Home Stay”. อนุสาร อ.ส.ท.. 41.10 (พฤษภาคม): 27.

มนัส ศุภลักษณ์. (2544). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ ชุมชนบ้านโปง ต. ป่าไฝ อ. สันทราย จ. เชียงใหม่. คุณภูนิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

รัตนชัย คงมั่น. (2548). การวิเคราะห์โครงสร้างการจัดการของการท่องเที่ยวแบบโรมสเตย์ใน
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2542). “โรมสเตย์ ฟาร์มสเตย์: ธุรกิจบริการจากเจ้าบ้านที่ดี”. จุลสารการ
ท่องเที่ยว. 18.1(มกราคม-มีนาคม): 30-34.

วรรณพร วนิชชานุการ และสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. นิเวศท่องเที่ยว : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.
มอบให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพิมพ์เผยแพร่ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป, นนป.

วิรุพ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน
กระทรวงมหาดไทย ในอําเภอมีอง จังหวัดแม่ฮ่องสอน . วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2542). การดำเนินการเพื่อกำหนด
นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สถาบัน.

สมศักดิ์ เตชะเอราวัณ. 2544. การจัดการธุรกิจบ้านพักแบบชุมชนมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาบ้านแม่กำ
ปอง กิ่งอําเภอมีอง จังหวัดเชียงใหม่ . การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนิสา ฉันท์รัตน์โยธิน. 2546. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชน: กรณีศึกษาหมู่บ้านดอยปุย ต.
สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชานุยุทธวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่. ข้อมูลจังหวัดเชียงใหม่

แหล่งที่มา: <http://www.cm-mots.com>, วันที่ 8 มิถุนายน 2553.

สำนักงานพัฒนาชุมชนอําเภอมีอง จังหวัดเชียงใหม่. โครงการเชิดชูเกียรติผู้นำเครือข่ายพัฒนา
ชุมชนเด่นประจำปี 2553 หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง “อยู่เย็น เป็นสุข”. เชียงใหม่: 2553.

Fennell, D. A. 1999. **Ecotourism an Introduction**. New York: Routledge.

Weaver, B. David. 1998. **Ecotourism in the less developed world**. New York: CABI International.